

власти, първо място зема: хранението на пролетаритѣ, което ся преизвеждало въ най широки размѣри. Въ общественитѣ занаятчийници, направени единствено за това, щото по приличенъ начинъ да даватъ на пролетаритѣ пари за купуване на хлѣбъ, господарството плащало ежедневно на всеки работникъ по 20 су, за нѣкакви си землани работи, за които никой ся не пуждаялъ. Числото на работницитѣ, които помѣщавали тѣзи занаятчийници, постоянно достигало до 12000, и за смаляването на тѣзи цифра нѣмало никаква надежда толко по много, че надзорѣтъ за работитѣ билъ чисто-формаленъ; и тѣй на пролетарѣтъ ся представлявала привлекателна възможность за съвършено бездѣйствиe да получава най високата наднична плата на тогавашния французски работникъ. Хубаво, ако бездѣйствието на пролетарѣтъ е било дѣйствително твърдо и надеждно, за това бездѣйствиe, правителството съ удовольствие ся съгласявало ежедневно да плаща по 20 су, на човѣкъ; но лукавия пролетаръ не ся подавалъ на тѣзи играчка; днесъ той смиренно получавалъ платата си отъ обществената занаятчийница, а на други день той по условния сигналъ излизалъ на улицата и викалъ, и изговарвалъ различни дързости, и правилъ всекакви безобразия, и даже готовъ е билъ, по най чувствителенъ образъ да огорчи онова правителство, което за беля го хранило даромъ въ време на антрактитѣ между отдѣлнитѣ сцени на дългата революционна трагедия.

Пролетарѣтъ твърдѣ добръ разбиралъ, защо тѣй грижливо го люлъе правителството; отъ не-